

ÉRKEZETT	
Dátum:	2014. 02.16
Határidő:	
Ügyszám:	 1

A Budai Központi Kerületi Bíróság Budapesten, 2014. január 22. napján meghozta a következő

V É G Z É S T

Az információs rendszer vagy adat megsértésének vétsége miatt a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korrupció és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályán 29022-523/2013. bü. számon folyamatban lévő büntetőügyben a bíróság dr. Horváth András védő által előterjesztett

felülbírálati indítványt elutasítja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Főügyészség NF.21807/2013/10-II. számon indítványozta, hogy a bíróság a Fővárosi Főügyészség NF.21807/2013/4-II. számú, a nyomozó hatóság 2012. december 18. napján kelt házkutatást és lefoglalást elrendelő határozata ellen bejelentett panaszt elbíróló határozat ellen - a kényszerintézkedéseket elszenvedő, dr. Horváth András védő által - előterjesztett felülbírálati indítványt utasítsa el.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóságának főigazgatója, Tamásné Czinege Csilla által, Horváth András, az adóhatóság korábbi munkatársa ellen tett feljelentés alapján indult nyomozás tárgyát a jelenleg rendelkezésre álló adatok alapján annak gyanúja képezi, hogy Horváth András 2013. január 1. napjától munkaviszonyának 2013. november 11. napján történt megszűnéséig az adóhatóság informatikai rendszeréből az élelmiszer ágazatot érintően lefolytatott adóellenőrzésekhez köthető 35 adózó gazdálkodó szervezet vonatkozásában hajtott végre adatkérést úgy, hogy a lekért adatok semmilyen formában nem kapcsolódtak munkafadataihoz. Horváth András 2013. januárjában munkaköri feladataihoz nem köthetően 10 magánszemély által vásárolt személygépkocsi vagyónátruházási illetékének adatait is lekérte a rendszerből és e vásárlók személyes adatait jogosulatlanul kezelte. Horváth András a lekért adatokat engedély nélkül kivitte az adóhatóság épületéből, illetve azokról másolatot készített saját adathordozójára, melyeket a birtokában tartott.

A 111/2011. számú NAV adatvédelmi és adatbiztonsági szabályzata értelmében az alkalmazottak kizárólag munkaköri leírásukban meghatározott feladataik ellátása céljából, a részükre biztosított jogosultságok rendeltetésszerű használatával kezelhetnek személyes adatot. Az adóhatóság adatbázisaiból hozzáférhető adatok közül az alkalmazott kizárólag azon adózók adatait kérheti le jogszerűen, amelyek a vezetője által engedélyezett és felügyelt aktuális munkafadataihoz kötődnek.

Fenti cselekmény a Btk. 423.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző információs rendszer vagy adat megsértése vétségének megállapítására alkalmas.

A nyomozó hatóság Horváth András lakóhelyén házkutatást rendelt el a feltételezhetően ott tárolt, adótitkot tartalmazó adatok, iratok felkutatása és lefoglalása végett. A házkutatást és lefoglalást elrendelő határozat ellen Horváth András a határozaton, indokolás nélkül panaszt jelentett be, melyet a Fővárosi Főügyészség a 2013. december 23. napján kelt 4-II. sorszámú határozatával elutasított. A panaszos e határozatot a mellékelt tértivevény alapján 2014. január 7. napján vette át.

A panaszelbíráló határozat ellen bejelentett (2014. január 10. napján postára adott) felülbírálati indítványban a panaszos egyrészt a házkutatást elrendelő határozatban az ügy tárgyaként megjelölt bűncselekmény törvényi tényállási elemei hiánya folytán a büntetőeljárás jogalapjának hiányára, másrészt a házkutatás garanciális szabályainak megsértésére, harmadrészt a közérdekű bejelentő védelmére vonatkozó törvényi rendelkezés megsértésére hivatkozva kéri a sérelmezett határozat felülbírálatát és a kényszerintézkedés törvénysértő elrendelésének megállapítását.

A felülbírálati indítvány nem megalapozott.

A házkutatásra és lefoglalásra vonatkozó törvényi rendelkezések alapján e kényszerintézkedések elrendelésére – a panaszos állításától eltérően – nem kizárólag bűncselekmény megalapozott gyanúja esetén kerülhet sor házkutatás, lefoglalás szükségességére, a bűncselekménynek a nyomozás elrendeléséhez szükséges egyszerű gyanúja is azt megalapozhatja. Helytálló a panaszos érvelése annyiban, hogy a feljelentés nyomán irányadó tényállás a nyomozó hatóság határozatában megjelölt bűncselekmény törvényi tényállási elemeit nem tartalmazza maradéktalanul. Ugyanakkor a feljelentés tárgyát képező tényállás – ahogyan arra a panaszelbíráló határozat is hivatkozott – más, konkrétan a Btk. 423.§ (1) bekezdésének a) pontjában írt törvényi tényállásba ütköztethető. Az adóhatóság információs rendszerének adatbázisából történő, konkrét munkaköri feladathoz nem köthető lekérdezések ugyanis arra utalnak, hogy ezzel a feljelentett személy a rendszerbe való belépési jogosultságának kereteit túllépte, e lekérdezésekkel a rendszert már nem a hivatali céljaira, hanem e keretet túllépve használta. A felmerülő bűncselekmény gyanúját a feljelentésben hivatkozott belső vizsgálat eredményére történt utalás, valamint a feljelentés azt alátámasztó mellékletei teszik konkrétá.

A Be. 149.§ (2) bekezdésének c) pontja szerint házkutatásnak akkor van helye, ha megalapozottan feltehető, hogy az bizonyítási eszköz, elkobozható vagy vagyonek Kobzás alá eső dolog megtalálására vezethet.

Horváth Andrásnak a feljelentés mellékletét képező sajtóanyagokban tett nyilatkozatai szerint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adóztatási tevékenységével összefüggő adatokat tartalmazó iratokat engedély nélkül vitt ki az adóhatóság épületéből, melyeket a birtokában tartott. E körülmény alapján a házkutatás elrendelésekor megalapozottan feltételezhető volt, hogy Horváth András a lakásán a jogosulatlan lekérdezések útján megszerzett adatokat tartalmazó iratokat tart, melyek a nyomozás tárgyát képező bűncselekmény tekintetében bizonyítási eszközként szolgálhatnak.

Alapítalan az indítvány előterjesztőjének a gyanúsítással össze nem függő adatok, dolgok alkotmányos garanciát sértő lefoglalását sérelmező és a keresett bizonyítási eszközök megjelölésének elmaradására hivatkozó kifogása is.

A nyomozás kezdeti szakaszában a pontos történeti tényállás még nem feltétlenül ismert a nyomozó hatóság számára. A nyomozás a Be. 164.§ (2) bekezdésében írt feladata elsődlegesen éppen ezért a tényállásnak a vádemelés kérdésében való megalapozott döntéshozatalhoz szükséges mértékben történő felderítése. Ennek a büntetőeljárás törvényben írt alapvető módja a bizonyítási eszközök beszerzése, melyek felkutatása házkutatással, biztosítása lefoglalással történhet. Tévesen hivatkozik a panaszos a Be. 149.§ (3) bekezdésének rendelkezésére, melynek pontos törvényi megfogalmazása szerint a határozatban akkor kell megjelölni a keresett bizonyítási eszközöket, ha ez lehetséges. A jelen ügyben a feljelentés is utalt rá, hogy az információs rendszerből történt jogosulatlan lekérdezések feltárására irányuló vizsgálat teljes körűen még nem zárult le, így az érintett adatok köre nem teljes. E körülmények alapján a házkutatás elrendelésekor a nyomozó hatóság nem volt abban a helyzetben, hogy konkrétan és teljes körűen megjelölje a bizonyításhoz szükséges bizonyítási eszközöket. Ebből következően a házkutatás során nem lehetett érdemben eldönteni azt sem, hogy a megtalált dolgok közül melyek lehetnek azok, amelyek az ügy tárgyát képező, még felderítendő pontos tényállás szempontjából bizonyítási eszközök lehetnek, vagy a büntetőeljárásban elkobzás alá eshetnek. Ennek megállapítása csak a lefoglalt dolgok tartalmának megismerésével és körütekintő értékelésével lehetséges, amely jelenleg is folyamatban van. A vizsgálat eredményeképpen a bizonyítás szempontjából irreleváns dolgok lefoglalásának haladéktalanul történő megszüntetésére kerül sor.

Nem helytálló a felülbírálati indítványának a tisztességes eljárás védelméről, valamint az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CLXIII. törvény 21.§ (5) bekezdésében írt rendelkezés megsértésére történő hivatkozása sem. A nyomozás adatai Horváth András által elkövetett bűncselekmény gyanúját keltik az általa tett, a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korruptió és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályán 209022-508/2013. bü. számon indult büntetőügy alapját képező feljelentéstől függetlenül, így az elrendelt kényszerintézkedések a gyanú szintjén felmerült bűncselekmény bizonyítását és az azzal kapcsolatos bizonyítási eszközök beszerzését célozták.

A fentiekre figyelemmel a felülbírálati indítvány elutasítása indokolt tekintettel arra, hogy megalapozottan feltehető volt, hogy a bűncselekmény megítélése szempontjából releváns tárgyi bizonyítási eszközök – okiratok – kerülnek elő, ezért a házkutatás - figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdés c) pontjára - megalapozott és törvényes volt, így a bejelentett panasz elutasítása is.

A bíróság ezért a Be. 195. § (6) bekezdésében, a Be. 151.§ (1) és (2) bekezdése és a 207. § (2) bekezdés e) pontjában írtak alapján, a Be. 210. § (3) bekezdés a) pontja szerinti eljárásban a rendelkező rész szerint határozott.

A Be. 215. § (4) bekezdés b) pontja értelmében jelen végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Sinkovitsné dr. Szabó Tünde sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

